

ваше сичкы-тѣ ми желанія; ты ми прави всичкы възможны добрины; съобщава ми всичко, кое-то ти бѣше най-драго; никой, нито на дума, нито на дѣло, не ма е поврѣдилъ въ нищо; на кѣсо да кажя, никому отъ свои-тѣ дѣца, нито на жена-та си, нито на самага себе си, не си показвалъ толкозъ снисхожденіе, колко-то къмъ мене. Това като е тѣй, мене ма е срамъ да си припомня, че Богъ ми допустна да са забравя и да си заворя очи-тѣ прѣдъ тѣзи добрины; че на мѣсто скромна и почителна благодарность, цѣлы три недѣлы азъ сжмъ показвалъ постоянна студенина къмъ всичко-то ти семейство; а въ отношеніе къмъ тебе, при всичко това, че ты имашъ толкози права за мое-то уваженіе, както споредъ происхожденіе-то си, тѣй и по необыкновенна-та си ученность и знатность, азъ показахъ безсмыслень гнѣвъ. Всичко що сжмъ говорилъ, или писалъ противъ личность-та и слава-та, честь-та и ученность-та ти; или по кой-то начинъ и да сжмъ несправедливо говорилъ или писалъ, (ако това не може да са истълкува дряго-яче), понеже, за жалость азъ сжмъ говорилъ и писалъ толкозъ много, що-то не можъ да си припомня всичко, — всичко това азъ земамъ назадъ, всичко доброволно и чистосърдечно обявямъ и припознавамъ за неоснователно, лъжливо, безъ доказателно.» Благодарный Тихо былъ съвършенно удовлетворень.

Слѣдъ завръщаніе-то на Кеплера въ Прага, той былъ препорѣченъ отъ Тихо на Императора, и получилъ титла-та императорекеы математикъ. Това было въ 1601 год., кога-то Кеплеръ былъ на тридесять години. Наскоро слѣдъ това Тихо умрѣлъ и Кеплеръ го наслѣдвалъ като главень математикъ при императора. При всичко това, той неправилно получавалъ назначенна-та плата и много тѣглилъ отъ безпаричіе. За това, макаръ той и да прѣзиралъ астролозы-тѣ или онѣзи чловѣцы, кои-то прѣдеказать по звѣзды-тѣ, обаче за самага себе си той придръжалъ миѣніе като за астрологъ и прибѣгвалъ къмъ това мнимо искусство единственно съ цѣль да поддържа семейство-то си.

Кага-то Галилей захваналъ да наблюдава съ телескопа си и извѣствявалъ едно слѣдъ друго за свои-тѣ чудны откритія, то Кеплеръ ги приелъ съ свойственны нему ентузіазмъ, макаръ тѣ и да оборвали много отъ любимы-тѣ му хипотезы. Любовь-та на този чловѣкъ къмъ истинна-та была толкозъ голѣма, що-то той първый пратилъ поздравленіе на Галилея, кое-то и подало поводъ за най-гѣсна корреспонденція между тѣзи великы умове.

Марсъ былъ първа-та планета, коя-то обрнѣла къмъ себе си особено-то внимание на Кеплера. Продължително-то и прилѣжно изучаваніе на нейны-тѣ движенія довело го най-послѣ до откритіе-то на онѣзи великы начала, кои-то сж извѣстны подъ име-то «Кеплеровы законы.» Рѣдко са срѣща въ една и сжща личность таквозъ заблѣжително съединеніе на живо въображеніе съ дълбокъ умъ. Бързы-тѣ и неоснователны мечты на живо-то въображеніе излагали са на много трудны исчисленія, отъ кои-то нѣкои, макаръ и да были много дългы, Кеплеръ ги повтарялъ до седемдесять пхти. Този избытокъ на въображеніе-то често са съглежда въ слогу-тѣ на писаніе-то му, кой-то често има тонъ смѣшно фигуративень. Тѣй, н. пр., той постоянно си прѣдставлява Марса като храбръ герой,